

ΤΕΤΑΡΤΗ ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

Στιχηρά προσόμοια Σταυρώσιμα

Ἦχος βαρὺς

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἐν ζύλω σε προσήλωσαν Ἰουδαῖοι, ἵνα ζύλω τὸν θάνατον ἀναστειλῆς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐκὼν ἐδέξω ῥάπισμα Ἐλεῆμον, ἵνα ῥύσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ δουλείας, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ξύλω Σταυροῦ ἰάσω πικρίαν ξύλου, καὶ Παράδεισον ἠνοιξας τοῖς ἀνθρώποις, Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὁμοία

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Προσάξωμεν τό, Χαίρε τῇ Θεοτόκῳ, ὡς ὁ Ἄγγελος, καὶ βοήσωμεν· Εὐλογημένη, Πάναγνε δόξα σοι.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἀνύμφευτε Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, οἰκέτας σου ἐλευθέρωσον ἐκ τῶν βελῶν, ἀπάντων τοῦ ὄφραως.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κατέπαυσας τὴν λύπην Ἄγνη τῆς Εὐας, ὡς κυήσασα τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου. Χαίρε Ἀνύμφευτε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἐν ζύλω προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ἡ Πανάμωμος ὡς ἐώρακε θρηνηδοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Α'. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλου, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλείον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνουσί, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασάνων παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε, ἀλλ' ὡς ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων δεόμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Νέκρωσιν καθυπέμεινας Λόγε, ἐπὶ Σταυροῦ προσηλούμενος, ἡ Παρθενομήτωρ ἐβόα θρηνοῦσα, σὺν ἡγαπημένῳ σεπτῷ θεολόγῳ, ὧν ταῖς ἱκεσίαις, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν Χριστέ, καὶ νεκρῶσας θάνατον, τὰ πάθη μου νέκρωσον, καὶ ζωῆς με μέτοχον, τῆς θείας ἀπέργασαι, καὶ σῶσόν με.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἦχος βαρὺς

Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἀγρυπνον αἴνεσιν, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Ὁ δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ράθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἀεὶ φρουρούμενοι, τὰς προσβολὰς Παρθένε τῶν δαιμόνων ἐκκλίνομεν· διό σε κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, Θεοτόκε πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Πυρὸς φωτεινότερον φλογὸς ἐναργέστερον τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστέ του Σταυροῦ σου καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων τὴν ἐκούσιόν σου Σταύρωσιν Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοὶ Χριστέ ὁ Θεός, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ προσκυνούσά σε, νίκας τοῖς Βασιλεύσι ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εἰ καὶ Μητέρα σε, ἡ κτίσις ἐγνώρισεν, ἀλλὰ παρθένον σε ὁ Πλάστης ἀνέδειξεν· ἔτεκες γὰρ ἐν σαρκὶ Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Ἔτερα Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ὁ δι' ἡμᾶς ἐπονείδιστον, καταδεξάμενος σταύρωσιν, δέξαι τοὺς ὑμνούντας τὰ πάθη σου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικὸν

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν, σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἐορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σῶσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς
Σταυρὸς φυτευθεῖς, τὴν πλάνην ἀνέσπασεν. Ἰωσήφ

Ῥοδὴ α' Ἦχος βαρὺς

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὄθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραήλ σοι, ὦδὴν ἐπνίκιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταύρωσιν ὁ Δεσπότης, ὄνειδιζόμενος φέρει, βροτῶν ἀφαιρούμενος, ὄνειδη ὡς φιλόανθρωπος, λόγχῃ πλευρὰν ἐκκεντᾶται, ταύτη κατασφάπτων, ἐχθρὸν τὸν πολέμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Τείνας καθάπερ τόξον, τὸν σὸν Σταυρὸν Ἐλεῆμον, βέλεσι κατέτρωσας, τῶν ἡλῶν τὸν ἀντίπαλον, Σῶτερ, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, πάλαι τετρωμένους, ἀνθρώπους ὑγείωσας.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἵμασι τῶν Ἁγίων, τὰ ἐναγῆ τῶν αἱμάτων, ἐπαύθη μιάσματα, εἰδώλοις προσφερόμενα, πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἠγιάσθη, τούτους ἐν αἰνέσει, ἀεὶ μακαρίζουσα.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔγνησαν αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν τοὺς γηίνους, ὀρώσαι ἐν σώματι, ἄσωμάτους παλαίοντας· ὄθεν ὁ Ἀγωναθέτης, τούτους τοῖς στεφάνοις, νικήσαντας ἔστειψε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥήγνυται γραμματεῖον, τὸ τοῦ Ἀδάμ, ἀνεβόα, ἡ πάναγνος Δέσποινα, λόγχῃ Υἱὲ τρωθέντος σου· ὄθεν ὑμνῶ σου τὸ πάθος, πᾶσι τὸ πηγάσαν, ἀπάθειαν Δέσποτα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὴν ἔβδόμην δέησιν, Ἀγνή, νῦν δέχου

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τάγματα ὑπερέβης, τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, Θεὸν σωματώσασα, Παρθένε τὸν ἀσώματον· ὄθεν Ἀγνή δυσωπῶ σε, πάντα μου τὰ πάθη, τοῦ σώματος νέκρωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Κεχαριτωμένη, εὐλογημένη Παρθέने, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ τὴν ψυχὴν μου λάμπρυνον, ὅπως αἰεὶ εὐλογῶ σε, τὴν ταῖς εὐλογίαις, βροτοὺς στεφανώσασαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νάμασι ζωηρῦτοις, τὴν ἐκτακείσαν ψυχὴν μου, Παρθέने τῷ καύσωνι, τῆς ἀμαρτίας ἄρδευσον, ὅπως στάχυν καρποφόρον, θείας ἐκβλαστήσω, Ἄγνη κατανύξεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐχων σε μέγα τείχος, καθυπερβήσομαι τείχη, πολλῶν παραπτώσεων, τειχιζόμενος σκέπη σου, μόνη βροτῶν σωτηρία, μόνη τοῦ πεσόντος, Ἀδὰμ ἢ ἀνάκλησις.

Ῥοδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ διατείνας οὐρανόν, καθάπερ δέρριν Οἰκίρμον, ἀπετάθης χεῖρας ἐν Σταυρῷ, χειρὸς ἀκρατοῦς Ἀδὰμ ἀμάρτημα, ἰώμενος ὡς συμπαθῆς, καὶ ἐκ χειρὸς ἀφαρπάζων, πάντας τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σὲ ταῖς ἀκάνθαις Βασιλεῦ, λαὸς Παράνομος στέφει, τὸν τῇ δόξῃ στέψαντα βροτοῦς, καὶ παρακοῆς Ἀδὰμ τὴν ἄκανθαν, ἀπορριζώσαντα Χριστέ, καὶ ἐμφυτεύοντα πᾶσι, τῆς Θεογνωσίας τὰ βλαστήματα.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φύσει ὑπάρχοντες θνητοί, ἀθανασίαν ἐν ταύτῃ, μελετήσαι εἴλεσθε σοφοί, διὸ τὰς ποινάς, τὰς θλίψεις Μάρτυρες, τοὺς διωγμοὺς τε καὶ ξεσμούς, τὰς τῶν μελῶν ἐκκοπὰς τε, ἅπαντα γηθόμενοι ὑπέστητε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερηφάνω λογισμῷ, τὸν ἐξαλείφειν τὰ πάντα, ἀπειλοῦντα δόλιον ἐχθρόν, ὑμεῖς Ἀθληταὶ ἐταπεινώσατε, ταπεινωθέντες ἐν Χριστῷ, καὶ ἀνυψώθητε κράτος, θεῖον κατ' αὐτοῦ ἀναδυσάμενοι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἐθελόθυτον Ἄμνόν, ἐπὶ τὸ πάθος ἐλθόντα, καθορώσα Μητέρα καὶ Ἄμνάς, δακρύων πηγὰς

προχέεις λέγουσα· Τί τοῦτο Τέκνον ἱερόν, πῶς θανατοῦσαι ζωῶσαι, πάντας τοὺς θανέντας προμηθούμενος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βῆμα φρικτὸν καὶ φοβερόν, ἡμαρτηκότα με μένει, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι φρικτῶς, Παρθένε ἀγνή ἡ μόνη τέξασα, κριτὴν αἰώνιον Θεόν, αὐτὸν ἰκέτευε τότε, τῆς δεινῆς με ρύσασθαι κολάσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, καθὰ φησὶν ὁ Προφήτης, ἐλαλήθη πόλις τοῦ Θεοῦ· αὐτὸν οὖν αἰεὶ ὡς δόξης Κύριον, αἴτησαι μόνη Ἀγαθή, μετόχους δόξης ποιῆσαι, πάντας τοὺς ἐν πίστει σε δοξάζοντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ θεηγόρος σε ποτέ, προεθεάσατο τόμον, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται Ἀγνή, δακτύλῳ Πατρός· διὸ ἰκέτευε, βίβλῳ γραφῆναί με ζωῆς, τὸ πονηρὸν γραμματεῖον, τῶν ἀμαρτιῶν μου διαρρήξασα.

ᾠδὴ δ'
Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ Πατρικὸς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκήκοα, τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνη Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ὄφθεις, ἐπουρανίους τοὺς βροτοὺς ἐτέλεσας, ὑψωθείς ἐν ξύλῳ Δέσποτα, πάντας συνανύψωσας, ἀνυμνοῦντάς σου τὰ παθήματα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὑπὲρ θνητῶν θνήσκεις ἡ Ζωή, ὑπὲρ ἀδίκων Ἰησοῦ μου δίκαιε, πάθος φέρεις ἐπὶ ποιεῖδιστον, ὑμνοῦμεν Μακρόθυμε, τὴν ἀμέτρητον εὐσπλαγχνίαν σου.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θηρῶν ὀρμάς, βράσματα πυρός, χειρῶν ποδῶν τε ἐκκοπάς, καὶ ξέσεις μελῶν, καὶ παντοίαν ἄλλην βάσανον, ὑπέστητε Μάρτυρες, προξενούσαν θεῖαν ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν τοῦ σώματος Ἀθληταί, περάτων ἤδη πρὸς Χριστόν, τῶν πάντων Θεόν, κεκραγότες εἰσηκούσθητε, καὶ πέτρα ὑψώθητε, τῆς ἐνθέου νῦν τελειώσεως.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνοῦντων, Θεοτόκε ποιήσον, ὅπως εὐρωμεν βοήθειαν, καιρῶ περιστάσεως, οἱ Χριστοῦ τὸ πάθος δοξάζοντες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μύρον ἐκ σοῦ ἐκκενωθέν, ἄχραντε Ἄγνη, ὁ πλαστουργὸς τῆς κτίσεως, εὐωδίασε τὰ σύμπαντα, θείαις ἐπιγνώσεσι, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡλιακαῖς θείαις ἀστραπαῖς, ὁ ἀνατείλας ἐκ γαστρός σου Ἄχραντε, κατεφώτισε τὰ σύμπαντα· διό με καταύγασον, τὸν ἐσκοτισμένον τοῖς πάθεσι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμου σκιάι σε καὶ Προφητῶν, θεηγορίαὶ μυστικῶς ἐδήλωσαν, Νομοδότην τίκτειν μέλλουσαν· διό ἀνυμνοῦντά σε, Θεομήτορ Κόρη διόρθωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διὰ τῶν σῶν Λόγε Προφητῶν, διὰ τῶν θείων καὶ σεπτῶν Μαρτύρων σου, καὶ Ὁσίων καὶ Δικαίων σου, καὶ τῆς κυησάσης σε, τὸν λαόν σου σῶσον φιλόνητον.

Ῥδὴ ε'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σε ἱκετεύω, παράσχου μοι ἄφεσιν, τῶν παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων, τὰς ὁδοὺς μου εὐθυνον δέομαι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταύρωσιν κατεδέξω, εἰς κακῶν ἀναίρεσιν Θεοῦ Λόγε, χολῆς ἀπεγεύσω τε, ἐνηδόνου βρώσεως, τὴν πικρὰν βλάβην ἀναστέλλων, δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαχνίᾳ σου.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Τῇ ἐν Σταυρῷ ὑψώσει, πᾶσαν γῆν σαλεύεις θείω σου κράτει, καὶ ἰᾶσαι Δέσποτα, ταύτης τὰ συντρίμματα, καὶ σαλευομένας καρδίας, πρὸς τὴν σὴν στηρίζεις ἐπίγνωσιν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦπλωσεν ὁ Βελίαρ, πανταχοῦ τὰ θήρατρα κακίας, ἀλλ' οὐ συνελάβετο, τοῦ Χριστοῦ τοὺς Μάρτυρας· πτέρυγας λαβόντες πυρὸς γάρ, πρὸς μονὰς ἐνθέου κατέπαυσαν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεύσεσιν ἀνενδότοις, πρὸς Θεοῦ θεούμενοι Ἀθλοφόροι, ἀλγεινῶν κολάσεων, ὅλως οὐκ ἠσθάνεσθε, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος, οὕτω πάνσοφοι αὐτοὶ διακείμενοι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ποίοις ὄμμασι βλέπω, ὄμμα τὸ ξηραῖνον πάσας ἀβύσσους, Υἱέ μου σβεννύμενον, Σταυρῶ κρεμαμένου σου, ἡ ἀγνή Παρθένος ἐβόα, θρήνοις ἑαυτὴν συνταράσσουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπαισέ με πονηρῶ, ὁ Βελίαρ ἔλκει, καὶ τραυματίαν, ὅλον ἐργασάμενος, ἡμίθνητον ἔλιπεν, ἀλλ' αὐτὴ τῇ σῆ χειρουργίᾳ, ἴασαί με ζώωσον Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῶν κατερραγμένων, ἀρραγῆς ἀνόρθωσις Θεοτόκε, ἐγειρόν με κείμενον, σῶσον ἀπολλύμενον, ταῖς σαῖς μητρικαῖς ἰκεσίαις, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον δέομαι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σύμβολα τοῦ σοῦ τόκου, Προφητῶν ὁ σύλλογος ἐμυεῖτο· ὄρος γὰρ κατάσκιον, ὄρος ἀλατόμητον, πῖον ὄρος τετυρωμένον, σὲ ποικιλοτρόπως ἐτράνωσε.

Ῥδὴ ς'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενος ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστέ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Λυτρωτῆς ὢν μόνος, τίμημα τὸ σὸν κατεβάλου, αἷμα τὸ σωτήριον, καὶ ἠγοράσω τοὺς αἰχμαλώτους ἡμᾶς Ὑπεράγαθε, καὶ τῷ σῷ Γεννήτορι προσήξας, κτείνας τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ μου τὸν τύραννον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἀκρασία πάλαι, πῶμα χαλεπὸν κατηνέχθην, Χριστὸς δὲ ὑψούμενος ἐπὶ ξύλου, χεῖρας ἐκτείνας, πεσόντα μὲ ἤγειρε, καὶ τραυματισθεῖς ἐθέλουσίως, πάντα μου τὰ τραύματα σαφῶς ἴασατο.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυσταγμὸν ἀπάτης, ὅλως μὴ νυστάξαντες πᾶσαν, ὄρμην ἐκοιμίσατε τῶν τυράννων, καὶ τὸν δικαίους ἀρμόζοντα ὕπνον, κοιμηθέντες μακαρίως, ἄγρυπνοι τῶν πιστῶν ἀπάντων πρεσβευταὶ γεγόνατε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐδρασμένοι πέτρα, θείων τοῦ Χριστοῦ θελημάτων, ἐχθροῦ ἀπερίτρεπτοι μεθοδεΐαις, πανευκλεεῖς διεμείνατε Μάρτυρες, τοῦτον συμποδίζοντες ἐμφρόνως, καὶ πρὸς οὐρανὸν πανευπρεπῶς βαδίζοντες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέον βρέφος τίκεις, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ἀχρόνως, Πατρὶ συννοούμενον Θεοτόκε, νεοποιούντα Σταυρῷ τὸ ἀνθρώπινον, πεπαλαιωμένον ἀμαρτίαις, τῆ του ἀρχεκάκου συμβουλή Πανάμωμε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰωνᾶς ἐτύπου, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένε, ταφὴν καὶ τὴν ἐγερσιν παραδόξως, τῷ ἐναλίῳ θηρὶ προσριπούμενος· ὄθεν δυσωπῶ Ἀγνή θηρὸς με, τῶν θανατηφόρων ἡδονῶν ἐξάρπασον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυσταγμῷ κακίας, νῦν περισχεθεὶς κατηνέχθην, εἰς ὕπνον Πανάμωμε ἀμαρτίας, καὶ ἀπογνώσεως κλίνη κατάκειμαι, ἀλλὰ τῆ ἀγρύπνῳ σου πρεσβείᾳ, φώτισον ἐξέγειρον Ἀγνή καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπορῶ καὶ τρέμω, ὅταν ἐπὶ θρόνου σε δόξης, καθήμενον Κύριε ἐννοήσω· ἀμαρτιῶν γὰρ περικείμεαι ἄβυσσον· πέλαγος οὖν ἔχων εὐσπλαγχνίας, διὰ τῆς τεκούσης σε κἀμὲ ἐλέησον.

Ῥδὴ ζ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Κάμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἓνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Δόξα τῆ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἄπονον εὖρε, ζωὴν ὁ Προπάτωρ, σοῦ ἐκουσίως πονήσαντος, ἐπὶ Σταυροῦ καὶ νεκροῦ χρηματίσαντος, καὶ ὄφιν νεκρώσαντος, Ἰησοῦ Χριστὲ πολυέλεε.

Στίχ. Δόξα τῆ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Νόμου κατάρας, λυτρούμεθα πάντες· ὁ Νομοδότης ὑφούται γάρ, ἐπὶ Σταυροῦ εὐλογίαν ἀέναον, καὶ χάριν καὶ ἔλεος, καὶ φθορᾶς πηγάζων ἀναίρεσιν.

Μαρτυρικά

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθελουσίσις, ὀρμαῖς προχωροῦντες, πρὸς τὰς βασάνους οἱ Μάρτυρες, τὸν ἐκουσίως παθόντα εἰκόνιζον, ὑφ' οὗ στεφανούμενοι, τοῖς Ἀγγέλοις νῦν συγχορεύουσι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σῶμα προδόντες, ποικίλαις βασάνοις, ταῖς τῶν αἱμάτων προσχύσει, τοὺς ἀσώματους ἐχθροὺς ἀπεπνίζατε, πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ πηγὰς ἰάσεων βλύζετε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πῶς οὐ πενήθσω, γλυκύτατον Τέκνον, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσά σε; πῶς οὐ θρηνήσω, ἀδίκως σου πάσχοντος, Κριτὰ δικαιοτάτε; ἡ Παρθένος Μήτηρ ἐφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γεύσει με ξύλου, πληγέντα ἰάσω, πληγὰς ἐν ξύλῳ δεξάμενος, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι Δέσποτα· διὸ τῆς τεκούσης σε, ἰκεσίαις σῶσον τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέοι τρεῖς Παῖδες, ἐν μέσῳ καμίνου, σοῦ προτυποῦσι τὴν γέννησιν, οὐ κατεφλέχθης· τὸ πῦρ γὰρ κηύσασα· διὸ τὰ ὑλώδη μου, τῆς καρδίας πάθη Ἀγνή κατάφλεξον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ θεία δρόσος, ἐκ σοῦ προϊούσα, τοὺς ἐκτακέντας τῷ καύσωνι, τῆς ἀμαρτίας δροσίξει Πανάμωμε· ὅθεν ἰκετεῦώ σε, τὴν κατατακεῖσαν ψυχὴν μου δρόσισον.

ᾠδὴ η'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἄφλεκτος πυρὶ, ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῆ, καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Αἶμα καὶ ὕδωρ ἐκρύντα τῆς πλευρᾶς σου, κόσμον ὅλον ἀνέπλασαν, καὶ ἀφθαρσίας Σῶτερ ἔπλησαν, θυσίας τε μουσαράς, καὶ διεκχύσεις ἐναγῶν αἱμάτων ἔπαυσαν. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Στέφος Σωτήρ ἐξ ἀκανθῶν ἀνεδήσω ὄξους χολῆς ἐγεύσω τε, καὶ ἐνεπύσθης φραγγελλούμενος, ὑψώθης ἐπὶ Σταυροῦ, ἦλους δεξάμενος, δι' ὧν σωθῆις κραυγάζω σοι· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξ ἀκενώτων θησαυρῶν τῆς ἀληθείας, περιφανῶς πλουτήσαντες, πάσης πενίας κατεπύσατε, εἰδώλων καὶ πλουτισταί, τῶν πενομένων Ἀθληταί, βοῶντες ὠφθητε· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομοθεσίας δυσσεβοῦς καταφρονοῦντες, ὥσπερ οἱ Παῖδες Μάρτυρες, εἰς πῦρ παμφάγον ἐνεβλήθητε, ἐν ᾧ τὴν δρόσον Θεοῦ, ἐπαναψύχουσιν ὑμᾶς βοῶντας εὐρατε. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμου σε πάλαι, κιβωτὸς προδιετύπου, οὐ πλάκας ἔνδον φέρουσα, ἀλλὰ Χριστὸν τὸν νομοδότην Ἄγνη, ὃν ἄνομος ἐν Σταυρῷ, λαὸς προσήλωσεν, ἡμᾶς βοῶντας σώζοντα· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεύματι θεῖω, σὲ Ἄγνη πύλην προεῖδε, τῶν Προφητῶν ὁ μέγιστος, δι' ἧς διήλθε καὶ ἐξήλθε Θεός, ἐσφραγισμένην λιπῶν, καὶ τοῖς βοῶσιν οὐρανοῦ πύλην ἀνοίγουσιν. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπὲρ αἰτίαν, Υἱὸν ἅγιον τίκεις, ἀγιασμὸν δωρούμενον, Ἄγνη τοῖς τοῦτον ἀγιάζουσι· διό μου τὸν λογισμόν, καὶ τὴν ψυχὴν ἀγιασμοῦ πλήρωσον ψάλλουσιν· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν τῶν κακῶν, μου τὰς σειρὰς τῇ θείᾳ λόγχῃ, τοῦ σοῦ Υἱοῦ διάρρηξον, τοῦ διαρρήξαντος τοῦ ἄδου δεσμά, καὶ φαίδρυνόν με στολαῖς, τῆς ἀπαθείας τοῦ βοᾶν θεοχαρίτωτε· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δῆμος τῶν θείων, Προφητῶν ἐκδυσωπεῖ σε, τῶν Ἀποστόλων σύλλογος, καὶ τῶν Μαρτύρων ἢ

ὀμήγουρις, πρεσβείαις τῆς σῆς Μητρός, πάσης ἀνάγκης τοὺς πιστῶς κράζοντας λύτρωσαι· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος τίκτουσα, καὶ παρθενεύουσα πάλιν, οὐχὶ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· ὅθεν ὡς μόνην τῶν θείων θαυμάτων, καταξιωθείσάν σε Ἄγνη μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἰσχύς ἐχθροῦ, παντελῶς ἐξέλιπε, σοῦ ἰσχυρῶς ἐπὶ ξύλου, Δυνατὲ κεκραγότης, πρὸς τὸν προάναρχον Πατέρα σου, καὶ συγκαλοῦντος τὰ ἐσκορπισμένα πρόβατά σου, Δέσποτα Χριστέ πρὸς ἐπίγνωσιν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὡσπερ ἀμνός, ἀνηρητήθης Δέσποτα, ἐπὶ Σταυροῦ ἐκουσίως, ἀφαρπάζων τοῦ λύκου, τὰ λογικά σου Σῶτερ θρέμματα, καὶ ἐν τῇ μάνδρᾳ τῶν σῶν προσταγμάτων, κατασφαλιζόμενος, αὐτὰ ἀνυμνοῦντά σε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τῶν παθῶν, μιμηταὶ δεικνύμενοι, οἱ εὐκλεεῖς Ἄθλοφόροι, πολυτρόπους ἰδέας, βασάνων ἔφερον Φιλάνθρωπε· ὅθεν στεφάνων ἐπέτυχον δόξης, καὶ τῆς βασιλείας σου, Χριστέ ἠξιώθησαν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡλιακάς, ἀπαστράπτει χάριτας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς, τῶν σεπτῶν Ἄθλοφόρων, ἡ ἀξίεπαινος πανήγουρις· ὅθεν οἱ ταύτην αἰεὶ ἐκτελοῦντες, σκότους παραπτώσεων, δεινῶν ἐκλυτρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς νοητόν, ἐν Σταυρῷ ἀπήστραψεν, ὁ σὸς Πανάχραντε Υἱός, καὶ ἀρχὰς τὰς τοῦ σκότους παρεδειγμάτισε Πανάμωμε, καὶ τὸ τοῦ Ἡλίου ἡμαύρωσε φέγγος, καὶ πιστῶν τὸ πλήρωμα Ἄγνη κατεφώτισε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα κυφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μήτηρ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου, Πλαστοουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν ἀμελείᾳ τὸν βίον μου κατηνάλωσα, καὶ πρὸς τὸ τέλος ὁ τάλας ἄκαρπος ἔφθασα, Μήτηρ

ἀπειρανδρε, μετάνοιάν μοι δίδου, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰκεσίαις καθικετεύω σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χοροστασίαι τῶν ἄνω σεπτῶν Δυνάμεων, Ἱερομύσται Προφῆται, Μάρτυρες ἔνδοξοι, θεῖοι Ἀπόστολοι, μετὰ τῆς Θεοτόκου, Θεῷ παρεστηκότες, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, πάσης βλάβης ἡμᾶς λυτρώσασθαι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλοσχερῶς νῦν τοῖς χεῖρω προσεπεκτείνομαι, καὶ τῆς ψυχῆς ἀλογήσας, σαρκὶ δεδούλωμαι, οἴμοι! τί γένωμαι; πῶς φύγω τὰς κολάσεις; πῶς τύχω σωτηρίας; Παρθένε Θεοτόκε, βοηθὸς μοι γενοῦ καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υἱὸν μακάριον μόνη Θεομακάριστε, ἐναπεκύησας, πάντας ἀποδεικνύοντα, τοὺς σὲ δοξάζοντας, Παρθένε μακαρίους· διό σε ἰκετεύω, τῶν μακαριζομένων, τῆς μερίδος με καταξίωσον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶνων, Σταυρώσιμα

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Δεσπότης ὦν φιλάνθρωπε Ζωοδότα, ἐξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου, τὴν οἰκουμένην, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον, σταυρουμένου σου ἐκουσίως, ὑπὲρ τοῦ κόσμου, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Φωστήρες ἀνεδείχθησαν οἰκουμένης, οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ὡς ἐώρακεν, ἡ Θεοτόκος θρηνολογοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Οἱ Μακαρισμοὶ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός, Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγῶν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἐξέτεινας ἐν Σταυρῷ παλάμας, τῆς ταθείσης χειρὸς τοῦ Ἀδάμ, πρὸς ξύλον τῆς γνώσεως ἀνορθῶν, ὀλίσθημα Οἰκτίρμον, δι' ἀγαθότητα πολλήν· ὅθεν σε δοξάζομεν, εὐεργέτα Κύριε.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἔμοῦ.

Ἐν τόπῳ σε τοῦ Κρανίου δῆμος, τῶν Ἑβραίων Χριστὲ Βασιλεῦ, ἐσταύρωσε συνθλώντα τοῦ πονηροῦ, τὴν ὀλεθρίαν κάραν, καὶ πηγάζοντα ἡμῖν, ἐκ πλευρᾶς ἀγίας σου, ποταμούς ἀφέσεως.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μιμούμενοι, τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη, τὰ θεῖα καὶ σωτήρια, ὑπέστητε βασάνους πολυειδεῖς, καὶ πρὸς ἀθανασίαν, μετεβιβάσθητε ὁμοῦ, Μάρτυρες πανεύφημοι· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Δόξα...

Φῶς τριλαμπές τῆς Τριάδος σέβω, ἐν τρισὶ προσώποις νοούμενον, καὶ μιᾷ οὐσίᾳ ἓνα Θεόν, τὰ τρία νῦν γινώσκω· μία γὰρ φύσις καὶ ἀρχή, Πατὴρ Ὕιου καὶ Πνεύματος, συνέχουσα τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, καθορώσα ἐκραύγαζες, τὰ σπλάγχνα δονουμένη Μαριάμ· Πῶς ταῦτα ἐκουσίως, πάσχεις, μακρόθυμε Υἱέ, θέλων τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι;